

מ"י 3069/11/18 - ארקדי שכוביצקי, יבגניה שכוביצקי נגד מדינת ישראל - יאח"ס, להב 433

בית משפט השלום בראשון לציון

מ"י 3069-11-18 ארקדי שכוביצקי נ' מדינת ישראל
לפני: כבוד השופט גיא אבנון
המבקשים: 1. ארקדי שכוביצקי
2. יבגניה שכוביצקי
נגד
המשיבה: מדינת ישראל - יאח"ס, להב 433
בשם המבקשים: עו"ד מאיר ארנפלד ועו"ד דיקלה סירקיס
בשם המשיבה: רס"ר אריק מרציאנו

החלטה

לפני בקשה להשבת תפוסים: כסף ומכוניות, ולהותיר תחת צו עיקול זמני נכס מקרקעין אשר תפוס ברישום.

רקע וטיעונים - בתמצית שבתמצית

1. נגד המבקש ורעייתו נטליה שכוביצקי (יכנו ביחד להלן: בני הזוג) מתנהלת חקירה בעבירות הכוללות, בין השאר, קבלת שוחד, קבלת דבר במרמה, זיוף בנסיבות מחמירות, הלבנת הון ועבירות מס. היקף השוחד הישיר המיוחס בשלב זה למבקש עומד על סך של 472,000 ₪. עם זאת, היקף העבירות הכולל המיוחס לבני הזוג עומד על סך של כ- 2.17 מיליון ₪.

2. במסגרת החקירה הוצאו צווים לתפיסת רכושם של בני הזוג לצורך אפשרות חילוט עתידי של רכוש בשווי העבירות, בהתאם לסעיף 21 לחוק איסור הלבנת הון, התש"ס-2000 (להלן: חוק איסור הלבנת הון). הרכוש התפוס כולל בית מגורים בגוש 5037 חלקה 5 תת חלקה 6 (להלן: בית המגורים, לשיטת המשיבה שוויו 2.6 מיליון ₪ בניכוי משכנתא בשיעור 1.275 מיליון ₪), יתרת עו"ש בחשבון הבנק בסך של כ- 440,000 ₪ (הכסף הופקד בחשבון קרן החילוט והחשבון שוחרר), מכונית מזדה בשווי 95,000 ₪, מכונית מרצדס בשווי 105,000 ₪ (שוחררה מתפיסה פיזית

כנגד הפקדת סך של 31,500 ₪ להבטחת ירידת ערכה, נותרה תפוסה ברישום). סה"כ שווי הרכוש התפוס עומד לשיטת המשיבה על כ- 2 מיליון ₪, קרי, נופל משווי העבירות.

3. המבקשת היא אמו של המבקש אשר העבירה לחשבון בני הזוג סכום של 400,000 ₪ יום אחד בלבד לפני עיקול החשבון (להלן: כספי ההעברה), כשסכום זה הגיע לפי הטענה מתוך התמורה שקיבלה המבקשת בגין מכירת דירתה. לטענת המבקשים כספי ההעברה שייכים למבקשת, שאין חולק כי איננה חשודה. המשיבה, מנגד, ביקשה לראות בכספי ההעברה חלק מרכושם של בני הזוג, הואיל והכסף נתפס בחשבונם הפרטי, כך שאין לראות בו רכוש האם אלא רכושו של המבקש.

4. ביום 24.12.18 התקיים דיון בבקשה במסגרתו טענו בני הזוג כי בניגוד לטענת המשיבה, בית המגורים נקי ממשכנתא, וככל שכך הדבר הרי ששווי של בית המגורים לבדו עולה משמעותית על שווי העבירות. לפיכך ביקשו לשחרר את כל שאר התפוסים ולהותיר את בית המגורים תחת צו עיקול זמני. לחלופין הציעו להעמיד תחת צו תפיסה ברישום נכס נדל"ן אחר שבבעלות בני הזוג - דירת פנטהאוז ששווייה לשיטתם כ- 4.8 מיליון ₪ ושעליה רובצת משכנתא בסך של 2.3 מיליון ₪. המשיבה התנגדה לשינוי מתווה התפיסה ועתרה לכך שהן בית המגורים והן הכספים וכלי הרכב יישארו כולם תפוסים תחת צו עיקול זמניים.

5. להשלמת התמונה יובהר כי ביום 26.12.18 הגישו המבקשים נסח מלשכת רישום המקרקעין המצביע על כך שבית המגורים נקי ממשכנתא (וכאמור מצוי במלואו בבעלותם של בני הזוג).

דיון

6. צודק בא כוח המשיבה בטענתו שראוי ככלל להתיר למדינה להחזיק בתפוסים כדי מלוא שווי העבירות על מנת לאפשר חילוטם בתום ההליך המשפטי, ככל שיוגש כתב אישום וככל שבני הזוג יורשעו בדיון, זאת בשל עבירות הלבנת הון המיוחסות להם ולאור הוראת סעיף 21 לחוק איסור הלבנת הון. מנגד, בכל שלב שומה על בית המשפט לבחון את הצורך בהמשך החזקת התפוסים, כולם או חלקם, הן בבחינת סיכויי ההרשעה וסיכויי החילוט בתום ההליך, והן בבחינת הנזק שנגרם לבני הזוג וחלופות תפיסה אפשריות. באיזונים שעורך בית המשפט יש להתחשב בסוג התפוסים, ביכולת ההפרעות מהם בתום ההליך, ובאפשרות להקטנת הנזק הנגרם לבני הזוג, תוך שבית המשפט משווה לנגד עיניו בכל עת את חזקת החפות העומדת לבני הזוג, שבשלב זה הם בגדר חשודים בלבד.

ראו החלטת בית המשפט העליון, כבוד השופטת ע' ברון בע"פ 6532/17 מדינת ישראל נ' חסדי דוד לעדת הבוכרים (8.4.18, להלן: עניין חסדי דוד). באותו עניין מצא בית המשפט לצמצם את היקף התפוסים והעמידם על כ- 36% משווי העבירות שיוחסו לנאשמת, לאור הערכת חסר בדבר סיכויי החילוט בתום ההליך. כמו-כן מצא בית המשפט לערוך איזון בסוגי הרכוש התפוסים לאחר שקבע כי תפיסת חשבונות בנק היא אמנם האמצעי היעיל ביותר לחילוט (קרי מימוש מטרת התפיסה בתום ההליך המשפטי), אך זהו האמצעי הפוגעני ביותר כלפי הנאשמת. בנסיבות אלה הורה בית המשפט לשחרר את מרבית חשבונות הבנק של הנאשמת ומתוך תפוסים שהותיר בשווי של 2.5 מיליון ₪ מצא להקפיא

סך של מיליון ₪ מתוך החשבונות, והיתרה בתפיסה של דירת מגורים שבבעלות הנאשמת.

7. כן צודק בא כוח המשיבה בטענתו כי למצער בשלב זה של החקירה יש לראות את הכסף שנתפס בחשבון בני הזוג כרכושם שלהם ולא כרכוש של המבקשת, אמו של המבקש שהעבירה את הכסף לחשבון. האפשרות שהכסף הגיע כתוצאה ממכירת דירתה של המבקשת איננה מחלישה, לעת הנוכחית, את החשד כי מדובר בכסף השייך לבני הזוג.

8. בבואי לערוך איזונים בתיק דנן מצאתי כי בשלב זה, לאור עוצמת החשד המבוסס על איכות חומרי החקירה; בהינתן קצב התקדמות החקירה; בחלוף חודשיים בלבד ממועד הפיכתה לגלויה; בהתחשב באפשרות להגשת כתב אישום ובסיכויי הרשעה וחילוט בתום ההליך, ראוי לאפשר למשיבה להחזיק תפוסים בשווי מלוא העבירות המיוחסות לבני הזוג. לחילוט מלוא שווי העבירות בתום ההליך ראו ע"פ 1872/16 ניסים דז'לדטי נ' מדינת ישראל (18.05.17), ע"פ 4143/17 מחמד עאבד נ' מדינת ישראל (13.08.18). לתפיסה זמנית בשווי העבירות כולן ראו ע"פ 7701/17 אוקסנה סנדלר נ' מדינת ישראל (23.10.17).

9. מנגד, מצאתי כי האיזון עליו עומדת המשיבה איננו מיישב כראוי בין הצורך לאפשר לה לחלט רכוש בשווי מלוא העבירות בתום ההליך, לבין הנזק שנגרם לבני הזוג כתוצאה מתפיסת רכושם. לא רק חזקת החפות עומדת לבני הזוג, אלא זכות הקניין שלהם ברכושם. מכאן, ככל שהם מציעים חלופת תפיסה, ראוי לשקול את הצעתם בכובד ראש.

10. המשיבה עתרה להמשיך ולהחזיק במלוא הרכוש התפוס, זאת על בסיס הנחה כי בית המגורים נתון תחת משכנתא, ומכאן שווי התפוסים נופל משווי העבירות. בדיעבד התברר כי המשכנתא הוסרה עוד בחודש מאי 2018, כלומר עובר לצו העיקול הזמני שהוטל בית המגורים. מכאן, שווי של בית המגורים לבדו כפי שהוערך על ידי המשיבה (2.6 מיליון ₪), עולה משמעותית על שווי העבירות המיוחסות לבני הזוג (2.17 מיליון ₪).

11. שיוויוני לנגד עיני את החלטת בית המשפט העליון בעניין חסדי דוד. כזכור, שם צמצם בית המשפט את היקף התפוסים כדי 36% משווי העבירות (אם כי בשלב שלאחר הגשת כתב אישום), ואילו כאן מצאתי להותיר תפוסים בשווי מלוא העבירות. בצד זאת מצאתי לערוך איזון בסוגי התפוסים שיוותרו בחזקת המשיבה. הואיל ושווי של בית המגורים עולה על שווי העבירות בסכום של 430,000 ₪ לערך (בשיעור של כ- 20% משווי העבירות), מצאתי כי הגם שמימוש נכס נדל"ן מורכב יותר ממימוש כסף מזומן, אין הצדקה להותיר בחזקת המשיבה רכוש נוסף כלשהו שממילא תצטרך להחזיר גם בהנחה המחמירה שהחקירה תביא להגשת כתב אישום, שבני הזוג יורשעו במלוא העבירות שיוחסו להם, ושבת המשפט יורה על חילוט רכוש במלוא שווי העבירות.

תוצאה

12. בית המגורים יישאר תפוס, בשלב זה עד לתום תקופת 180 הימים ממועד תפיסתו. כל שאר הרכוש התפוס

ישוחרר לבעליו (למען הסר ספק - שחרור מלא, גם מתפיסה פיזית וגם מתפיסה ברישום: הכסף התפוס שהועבר לחשבון יחידת החילוט, שני כלי הרכב וערבון שהופקד להבטחת ירידת הערך של מכונית המרצדס). הצדדים יגישו פסיקתא מוסכמת לחתימתו לצורך שחרור התפוסים. מובהר כי הבקשה לא עסקה במוצגים ואלו ימשיכו להיות מוחזקים בשלב זה עד תום תקופת התפיסה הראשונית.

13. על מנת לאפשר הגשת ערר לבית המשפט המחוזי, אני מורה כי ההחלטה תיכנס לתוקף ביום 6.1.19 בשעה 12:00.

ניתנה היום, כ"ב טבת תשע"ט, 30 דצמבר 2018, בהעדר הצדדים.

המזכירות תודיע לצדדים.

הדו"ח הסודי (גא/1) יוחזר לנציגי המשיבה במזכירות בית המשפט.